

Sygn. akt IV CNP 63/09

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie ze skargi wnioskodawców
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Okręgowego w O.
z dnia 17 października 2008 r., sygn. akt [...],
w sprawie skargi wnioskodawców o wznowienie postępowania
zakończonych prawomocnym postanowieniem
Sądu Okręgowego w O.
z dnia 3 grudnia 2002 r., sygn. akt [...]
w sprawie z wniosku M.G. i R.G.
przy uczestnictwie D.J., U.H., I.R., Z.J. i Gminy O.
o zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 października 2009 r.,

**odrzuca skargę i oddala wniosek o przyznanie kosztów
zastępstwa prawnego w postępowaniu wywołanym skargą.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 17 października 2008 r. Sąd Okręgowy w O. odrzucił skargę wnioskodawców M.G. i R.G. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w O. z dnia 3 grudnia 2002 r.

Wnioskodawcy wnieśli skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia Sądu Okręgowego.

Wymagania o charakterze konstrukcyjnym, jakie musi spełniać skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia określa art. 424⁵ § 1 k.p.c. Należy do nich m.in. obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (pkt 4) oraz wymóg wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (pkt 5).

Oświadczenia skarżących nie spełniają wymienionych wymogów.

Prawidłowe spełnienie warunku określonego w pkt 4 art. 424⁵ § 1 k.p.c. polega nie tylko na złożeniu przez skarżącego oświadczenia o wystąpieniu szkody ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru, ale i na uwiarygodnieniu tego oświadczenia. W tym celu, w związku z treścią art. 243 k.p.c., skarżący winien powołać i przedstawiać zarówno dowody, w tym tzw. dowody nie dające pewności, jak i inne środki, nie uznawane przez kodeks postępowania cywilnego za dowody np. pisemne oświadczenia, surogaty dokumentów itp. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 12 października 2006 r., I BU 5/06, nie publ. oraz z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16).

Z kolei wykonanie obowiązku wynikającego z pkt 5 art. 424⁵ § 1 k.p.c. polega na przeprowadzeniu prawniczej analizy przepisów dotyczących środków prawnych, których zastosowanie jest niedopuszczalne lub które z innych przyczyn nie mogły odnieść skutku. Nie chodzi jedynie o skargę kasacyjną czy skargę o wznowienie, ale i inne środki prawne pozwalające na zmianę lub uchylenie orzeczenia, ewentualnie służące pozbawieniu lub ograniczeniu wykonalności

orzeczenia, czyli powództwa opozycyjne oraz zwykłe i specjalne środki funkcjonujące w postępowaniu nieprocesowym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140). Nadto ustawodawca wymaga „wykazania”, a nie jedynie wskazania, przytoczenia czy uwiarygodnienia. Skarżący musi zatem przeprowadzić stosowny wywód jurydyczny w celu dowiedzenia niemożności wzruszenia orzeczenia w drodze innych środków prawnych. Wywód taki byłby zbędny jedynie wówczas, gdyby zostały dołączone do skargi odpisy prawomocnych orzeczeń wskazujących, że zastosowanie innych środków procesowych okazało się nieskuteczne np. odpis postanowienia o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 17 października 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 17 oraz z 19 stycznia 2006 r., II CNP 2.06, OSNC 2006, nr 6, poz. 112).

Braki w zakresie wymagań konstrukcyjnych nie podlegają uzupełnieniu, a skarga nimi dotknięta podlega odrzuceniu *a limine* (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. odrzucił skargę. Uchybienie przez profesjonalnego pełnomocnika wymogom konstrukcyjnym skargi zadecydowało o oddaleniu wniosku o przyznanie kosztów zastępstwa prawnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 20 września 2007 r., II CZ 69/07, OSNC 2008, nr 3, poz. 41 i przywołane tam orzecznictwo).